

RUMA ANKANPOIKANEN

Kirjoittanut *H. C. Andersen*. Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

ROOLIT (10kpl)

1: kertoja
2: kertoja
3: kertoja
4: kertoja/joutsen
5: kertoja/joutsen
6: kertoja/joutsen
7: ankaemo
8: ankaemo
9: ruma ankanpoikanen
10: ruma ankanpoikanen

1, 2, 3: Olipa kerran
4: eräs viisas ja vanha ankaemo,
5: joka oli rakentanut pesänsä
6: niitylle lammen viereen.
1: Yhtenä aurinkoisena kesäpäivänä
2: se istui pesässä hautomassa muniaan.
3: Se odotti malttamattomana uusien poikastensa syntymää.
7, 8: Viimein munat alkoivat risahdella rikki.
4, 5, 6: [ääniefekti]
1, 2, 3: ”Piip, piip”,
2: kuului pesästä,
4: kun poikasista yksi toisensa jälkeen pisti päänsä esiin.
1, 2, 3, 4, 5, 6: Vain yksi munista pysyi ehjänä.
7, 8: ”Johan nyt”,
1: hämmästeli ankaemo
4: ja kierähti takaisin suuren munan päälle
3: - sen oli jatkettava hautomista.
5: Viereisen pesän ankkamuorikin tuli ihastelemaan poikasia.
2, 4: ”Ovatpa ne suloisia kaikki”,
1: se sanoi.
3: Mutta silloin muori näki suuren munan.
2, 4: ”Hyvänen aika”,
5: se päivitteli.
2, 4: ”Mikähän kalkkuna tuolta mahtaa kuoriutua?”
1: Ankaemo loukkaantui.
7, 8: ”Se on minun rakas poikaseni”,
5: emo sanoi
7, 8: ja jatkoi päättäväisesti hautomista.
3, 4, 5: Lopulta suurinkin muna halkesi.
1, 2, 3: [ääniefekti]
9, 10: Esiin kömpi iso ja harmaa poikanen.
1, 2, 6: Ankaemo hämmästy.
7, 8: ”Herttinen sentään, se on ihan erinäköinen kuin muut.”
1: Sitten emo heltyi.
2: Poikanen oli kuitenkin
3, 4, 5: hänen omansa.
7, 8: ”Kyllä minä tämänkin uimaan opetan”,
5: se tuumasi.

RUMA ANKANPOIKANEN

Kirjoittanut *H. C. Andersen*. Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteelä*

6: Seuraavana päivänä aurinko paistoi kirkaalta taivaalta.

1: Ankaemo kutsui

1, 2, 3, 4: kaikki kymmenen poikastaan koolle.

7, 8: ”Kvaak kvaak! Seuratkaa minua!”

5: se komensi ja johdatti poikueensa niityn poikki lammelle.

6: Yksi toisensa jälkeen poikaset hyppäsivät veteen.

9, 10: Myös isoin ankanpoikanen molskahti veteen ja ui.

7, 8: ”Kyllä se uida osaa, vaikka iso onkin”

1: tuumasi ankaemo helpottuneena.

7, 8: ”Sillä on vahvat siivet ja suora ryhti, ja kun oikein tarkkaan katsoo, se on ihan komeakin”

2: pohti ankaemo.

6: Mutta muut ankat eivät olleet yhtä ystävällisiä.

3, 4: ”Hyvän aika, miten ruma se on”

5: puuskahti eräskin anka poikasen nähdessään.

7, 8: ”Se ei ehkä ole kaunein poikasista, mutta ui yhtä hyvin kuin muutkin”

2: ankaemo puolusteli.

7, 8: ”Sitä paitsi se on vahva. Ehkäpä siitä kasvaa jonain päivänä lammen vahvin anka!”

9, 10: Mutta ruma ankanpoikanen oli yksinäinen ja surullinen.

9: Se ei viihtynyt lammikossa,

10: sillä sitä kiusattiin päivästä toiseen.

4, 5, 6: [ääniefekti]

1, 2: Edes sen omat sisarukset eivät puolustaneet sitä.

3, 4, 5, 6: Nekin häpesivät ruman ankanpoikasen ulkomuotoa.

1: Eräänä päivänä

2: ruma ankanpoikanen päätti karata pois ankkalammelta.

3: Se juoksi niityn laidalla olevalle aidalle.

1, 2, 4, 7, 8: Aidalla istuvat pikkulinnut lennähtivät pois.

9, 10: ”Nekin pelästyivät minua, koska olen niin ruma”

5: ankanpoikanen ajatteli.

6: Ankanpoikanen jatkoi matkaansa,

1: kunnes se tuli villihanhien asuinpaikalle.

2: Hanhet eivät kuitenkaan halunneet ankanpoikasta parveensa.

3, 4, 5: ”Mene muualle”

6: ne sanoivat.

3, 4, 5: ”Sinä et kuulu joukkoomme.”

6: Ja niin ruma ankanpoikanen jatkoi matkaansa.

RUMA ANKANPOIKANEN

Kirjoittanut *H. C. Andersen*. Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

1: Viimein se saapui pienelle järvelle.

9, 10: Koko kesän ruma ankanpoikanen ui yksin järvessä.

2: Muut linnut hyljeksivät sitä,

1, 2, 3: koska se oli erilainen.

4: Eräänä päivänä ruma ankanpoikanen näki,

5: miten valkeat joutsenet lensivät järven yli.

9, 10: ”Voi, kunpa olisin itsekin noin kaunis“,

6: se huokaisi.

1: Joutsenten mentyä se jäi pitkäksi aikaa katselemaan taivaanrantaan.

9, 10: ”Minäkin haluaisin joskus lentää muiden lintujen kanssa, mutta kukaan ei varmasti kelpuuta minua mukaan”,

2: se tuumi surullisena.

3: Syksyn tultua ruma ankanpoikanen

9, 10: ui yhä yksin järvessä.

6: Viimein tuli niin kylmä,

4, 7, 8: että järven jää jäättyi ja ankanpoikanen jäi siihen kiinni.

5: Yhtenä aamuna eräs mies löysi elottoman linnun järven jäältä

2: ja vei sen kotiinsa.

1: Siellä se lämpeni ja virkosi takaisin eloon.

3: Se ei kuitenkaan viihtynyt talossa,

9, 10: sillä se pelkäsi ihmisiä.

4, 5: Kun kevät vihdoinkin koitti,

2, 3: ankanpoikanen huomasi kasvaneensa

9, 10: paljon isommaksi ja vahvemmaksi.

1, 6, 7, 8: Se kohosi siivilleen ja päätti lentää kauas pois.

2: Ennen kuin se huomasikaan,

3: se oli päätynyt eräälle lammelle.

4, 5, 6: Lammella ui kolme kaunista joutsenta.

1, 7, 8: Ankanpoikanen ihaili niiden valkeita höyheniä

1: ja pitkiä kauloja:

9, 10: joutsenet olivat kauneimpia lintuja,

2: joita ankanpoikanen oli milloinkaan nähnyt.

4, 5, 6: Joutsenet lennähtivät ankanpoijan luokse.

9, 10: Ruma ankanpoikanen painoi päänsä alas,

9: sillä se pelkäsi niiden olevan ilkeitä.

RUMA ANKANPOIKANEN

Kirjoittanut *H. C. Andersen*. Lyhennetty suomennos *Kati Weiss*,
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

- 1: Samalla se näki oman kuvansa lammen vedessä ja pelästyi.
3: Se ei ollutkaan enää poikanen,
7, 8, 9, 10: vaan aikuinen lintu.
5: Eikä se suinkaan ollut ankka,
7, 8, 9, 10: vaan uljas valkea joutsen!
4, 5, 6,: Muut joutsenet tulivat sen luo
2: ja tervehtivät sitä ystävällisesti.
4, 5, 6: [ääniefekti]
3: Lammelle tuli myös lapsia.
1, 2: ”Katsokaa, täällä on joutsenia”,
3: lapset huusivat innoissaan.
1, 2: ”Tämä uusi on niistä kaikkein kaunein!”
4, 5, 6: Muut joutsenet kumarsivat sille kunnioittavasti.
1: Ruma ankanpoikanen oli hämillään
2: ja painoi päänsä alas.
3: Se oli
9, 10: onnellinen ja nöyrän kiitollinen.
7, 8: Nuorempana sitä oli pilkattu ja hyljeksitty,
4, 5, 6: mutta nyt sitä kehuittiinkin kauniiksi.
9, 10: ”En olisi koskaan uskonut, että voisin joskus olla näin onnellinen”,
4: se ajatteli.
3: Rumasta ankanpoikasesta oli kasvanut
2: kaunis joutsen,
1-10: ja se oli viimein löytänyt oman paikkansa maailmassa.